

Timo Marani
mõtted kodust,
maast.
Lk. 3.

SIRP

Peeter Linnap:
fotoportree
XIX sajandil.
Lk. 11, 14.

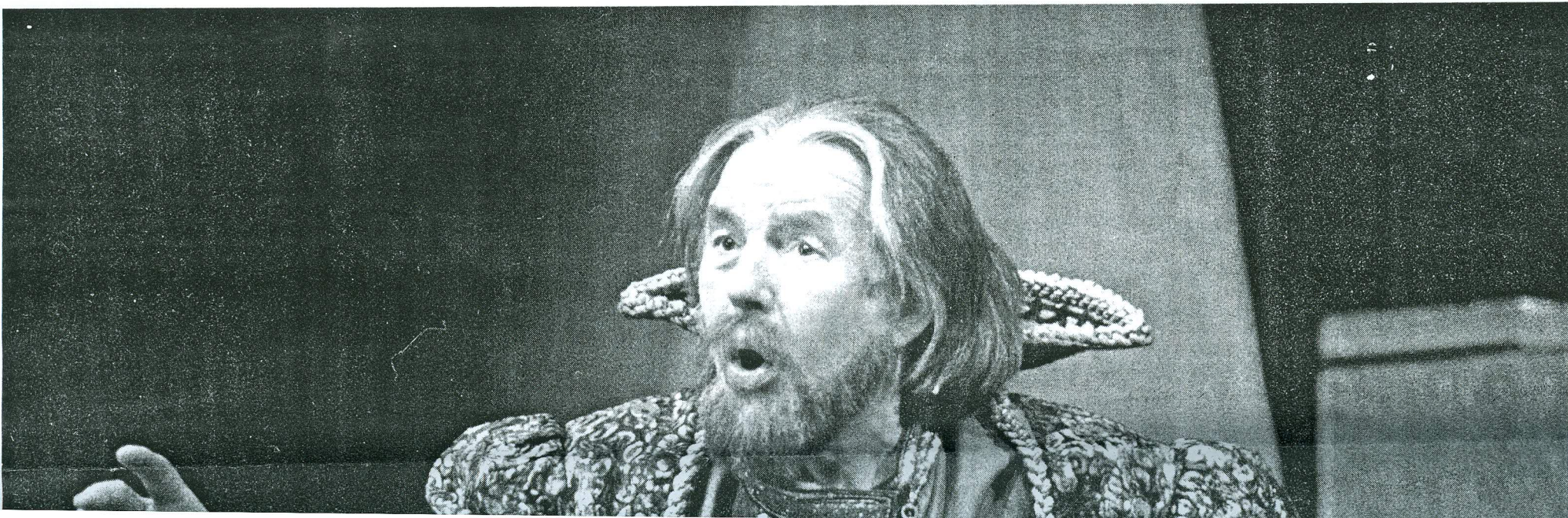
EESTI KULTUURILEHT

hind 11.90 krooni

reede, 27. aprill 2001

number 16 (2865)

Värvikas, võimas ja aus

Mati Palm rõõmustab, et saab juubeleile vastu minna Borissi hiigelrollis.

HARRI ROSPU

Värvikas, võimas ja aus – nii iseloomustab Neeme Kuningas Mussorgski muusikat. “Boriss Godunov”, mille populaarsus läheneb “Tristani”, “Traviata” ja “Tosca” lavarekorditele, saab täna oma neljanda esietenduse Estonias (eelmised 1930, 1952, 1980). Sel ooperil on meie ooperiloos eriline koht: vägevad Borissid, ooperi algversiooni väljatoomine ja selle menukas tutvustamine Moskvast Pariisini. Tänaedki tegijad – muusikaline juht Paul Mägi ja lavastaja Neeme Kuningas peavad oluliseks järjepidevust: “Meistrid on meiega ja kannavad traditsiooni,” toonitas Paul Mägi pressikonverentsil, meenutades eelmise lavastuse aegset koostööd tänaestegi Borisside Teo Maiste, Mati Palmi ja Leonid Savitskiga. Teatavasti on “Boriss Godunovi” etendatud paljudes redaktsioonides, täna esietenduva aluseks on ikkagi ooperi esialgne, 1869. aasta versioon, millele on lisatud suurte kupüüridega Poola pilt, et selgemalt välja joonistada

Grigori arenguköverat. Lavastusgrupp on teose läbi mänginud mullu Nantes’i ooperis, kus oli aluseks siiski 1872. aasta versioon. Estonia väikesele lavale sobib aga paremini algversioon – suur vaatemäng siia ei mahuks ega sobiks ka lavastusgrupi süüvimispuudega. 400 aasta eest Venemaal toimunud võimumängudele võib paralleele otsida igast ajast ja ühiskondlikust formatsioonist, ka meie ümber toimuvast. Siiski toonitab Kuningas, et tema lavastus ei vasta küsimustele, vaid üritab neid püstitada, vaatajat mõtlema provotseerida. Mägi lisab, et “Boriss Godunov” on täiesti eriline, nii emotsionaalselt kirjutatud teos, et ka selle lavastus saab olla vaid üks suur improvisatsioon. Resultaat sõltub kogu trupi – solistide, orkestri ja Estonia ajaloos suurima, 110-liikmelise koori hetkemeeleolust ja on sellisena siiraim.

Täna lehes

Unt Laarist ja Savisaarest. Mutt kahest Eestist. Langemets Venemaast ja Prantsusmaast. Lk. 2/ Signe Kivi lõpetab raamatuaasta. Lk. 4/ Grafiti-luule. Lk. 5/ Küsimused ja vastused – kirjanduse koht ja roll. Lk. 6/ “Verevennad”: nukk teadvustab teatrikeele spetsiifikat. Lk. 8/ Teatrivaatleja põhjendab teatriigavust. Lk. 9/ Koorifestival: suur sotsiaalne tähendus ja erakordne **Sirp** eri. XIX sajand – kunstikaanonite loomise ja lõhkumise sajand. Lk. 11 – 14 energeetiline laeng. Lk. 10/ EELK on otsiv kirik. Lk. 15/ Ungari uusimaist mängufilmidest. Lk. 16.